

Zorginstituut Nederland

201801800

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg 1

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2019025612

Datum 13 mei 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019018151

Onze referentie
2019025612

Uw referentie
G47 201801800

Uw brief van
1 april 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 1 april 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een enkeloperatie, uitgevoerd in Münster, Duitsland.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op medisch specialistische zorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Casus

Verzoeker heeft sinds 22 januari 2018 na een val van circa 1 meter hoogte van een ladder pijnklachten van zijn linkerenkel. Verzoeker is bekend met eerdere distorsies van de linkerenkel. Direct na het trauma is er een röntgenfoto gemaakt om te bepalen of er sprake was van een fractuur. De radioloog concludeerde dat

er geen traumatische ossale afwijkingen van de linkerenkel zijn, maar wel sprake is van een forse weke-delenzwelling en degeneratieve afwijkingen van het enkelgewricht links. Vanwege aanhoudende pijnklachten is verzoeker op 17-04-2018 gezien door een orthopedisch chirurg van Annatommie mc, die concludeert dat sprake is van een hyperplantair trauma enkel links met botoedeem, hydrops, artrose, ten dele afwezig kraakbeen bovenste spronggewricht (BSG), een sterk verdikte achillespees en een verdikt ATFL (anterieur talofibulair ligament) zonder oedeem, passend bij oud letsel. Op een nieuwe röntgenfoto worden behalve MTP 1 artrose bij hallux valgus geen duidelijke afwijkingen gezien. Behandeling bestaat uit een injectie in het BSG, met volgens het verslag van 23-5-2018 een goed resultaat. De behandeloptie van een artrodese (vastzetten) van het BSG bij aanhoudende klachten wordt genoemd.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
13 mei 2019

Onze referentie
2019025612

Vervolgens wordt verzoeker op eigen verzoek op 18-6-2018 door de huisarts verwezen voor 'second opinion en eventuele behandeling' naar een chirurg in Duitsland. Deze constateert een ernstige posttraumatische zwelling van het BSG, bandinstabiliteit van de laterale enkelband en toenemende afname van belastbaarheid van de linkervoet. Bij punctie van de zwelling loopt hemorragische gewrichtsvloeistof af. Zijn beoordeling van de eerder gemaakte röntgenfoto is 'een massieve dystrophie van de distale tibia en status na avulsie fractuur aan de voorzijde van de tibia met oude kapsel scheuren impingement in het voorste deel van het spronggewricht'. Een MRI onderzoek bevestigt volgens de Duitse chirurg de afwijkingen naast tevens artrotische veranderingen in het dorsale deel van het gewricht. Als behandeling stelt hij voor om de oude avulsie fractuur aan de voorzijde van de tibia te verwijderen, een nettoyage van het BSG uit te voeren en het laterale band apparaat te herstellen.

Na de second opinion bij de Duitse chirurg keert verzoeker terug naar de orthopeed van Annatommie mc. Deze ziet geen indicatie voor een anterieure enkelscopie voor nettoyage. Verzoeker heeft de operatie in Duitsland dan al gepland op 4-9-2018. Na de operatie geeft de Duitse chirurg aan dat de verdenking op een avulsiefractuur van de voorste kapselaanhechting werd bevestigd tijdens de operatie, maar dat 'men kan discussiëren over een Osteopyt of aanhechting fractuur'.

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van de operatie aan de enkel van verzoeker afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat verzoeker geen indicatie heeft voor de operatie. Daarnaast voert verweerder in een later stadium aan dat verzoeker geen verwijzing heeft voor de operatie in Duitsland. Het is volgens verweerder niet de bedoeling dat de arts die de second opinion uitvoert direct de behandeling overneemt, verzoeker had moeten terugkeren naar de eerste behandelaar. Tot slot stelt verweerder dat de chirurg in Duitsland niet bevoegd is om een MRI of andere beeldvormende diagnostiek te beoordelen.

Beoordeling

Medisch inhoudelijk gezien is er een verschil van inzicht op basis van het lichamelijk onderzoek en de radiologische bevindingen tussen de Nederlandse orthopeed en de Duitse chirurg. Het is niet mogelijk om zonder verdere deskundige beoordeling van de situatie van verzoeker en de radiologische bevindingen voorafgaand aan de behandeling achteraf een uitspraak te doen over welke medisch specialist de juiste diagnose heeft gesteld en daarop gestoelde behandeling heeft toegepast.

Conclusie

Het Zorginstituut kan niet beoordelen of verzoeker een indicatie had voor de uitgevoerde operatie en of de operatie voor vergoeding in aanmerking komt ten laste van de basisverzekering.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
13 mei 2019

Onze referentie
2019025612

Juridische beoordeling

Met betrekking tot een second opinion merkt het Zorginstituut het volgende op: in 2010 heeft het Zorginstituut in een standpunt geconcludeerd dat een second opinion onder bepaalde voorwaarden een te verzekeren prestatie is die ten laste van de basisverzekering mag worden gebracht.¹ In 2015 is dit standpunt bevestigd door het rapport Second opinion in de Zorgverzekeringswet.² Er is sprake van een second opinion indien voldaan is aan de volgende voorwaarden. Een verzekerde moet beschikken over een verwijzing voor een second opinion (door de huisarts of een andere behandelaar die is aangewezen in de polis), de second opinion moet betrekking hebben op de geneeskundige zorg van verzekerde en deze moet met de second opinion terugkeren naar zijn oorspronkelijke behandelaar. Indien een second opinion voldoet aan deze drie voorwaarden, kan het worden aangemerkt als een te verzekeren prestatie. Onder de Zorgverzekeringswet is een 'third en verder' opinion mogelijk. Voor een herhaalde (third, fourth enz.) opinion gelden dezelfde vereisten als voor de second opinion.

De vergoeding van de second opinion is niet in geschil. Ten overvloede merkt het Zorginstituut op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker op 29 augustus 2018 is teruggekeerd naar de oorspronkelijke behandelaar (de orthopeed in Nederland). De vraag of verzoeker vervolgens een verwijzing nodig had voor de behandeling in Duitsland valt buiten de adviesbevoegdheid van het Zorginstituut. Gelet op voornoemd artikel 114, derde lid Zvw adviseert Zorginstituut Nederland over geschillen die betrekking hebben op de te verzekeren prestaties, zoals vermeld in artikel 11 Zvw. Het Zorginstituut kan daarom geen advies geven met betrekking tot de ontbrekende verwijzing en de bevoegdheid van de Duitse arts om beeldvormende diagnostiek te beoordelen.

¹ Standpunt Zorginstituut van 22-03-2010, te raadplegen via:

<https://www.zorginstituutnederland.nl/publicaties/standpunten/2010/03/22/een-second-opinion-kan-onder-voorwaarden-words-aangemerkt-als-een-te-verzekeren-prestatie-zvw>

² Rapport Second opinion in de Zorgverzekeringswet van 06-01-2015, te raadplegen via:

<https://www.zorginstituutnederland.nl/publicaties/standpunten/2015/01/06/second-opinion-in-de-zorgverzekeringswet>

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande kan Zorginstituut geen advies geven.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
13 mei 2019

Onze referentie
2019025612

HOOGACHTEND